

Sagen, at jeg bøier mig, idet jeg, som sagt, anser det for unyttigt at forsøge paa at faae Loven frem i den Skikkelse, som jeg anser det for rigtig. Jeg kan selvfølgelig ikke gaa ind paa Forslagets Nr. 11 og behøver neppe at motivere, hvorfor jeg ikke kan gaa ind derpaa. Jeg vil berolige mig ved, at dygtige og paalidelige Politimestre ville være istand til at tilveiebringe den fornødne Orden ved de Bestemmelser, vi hidtil have haft, og jeg deler ganske vist den Anskuelse med Andre, at til Syvende og Sidst vil det, hvorledes end Lovbestemmelserne ere, og hvor betryggende de end kunde synes, mere komme an paa Politimesterens Dygtighed og hans Interesse for disse Sager, hvorvidt der kan holdes Orden paa de Steder, hvor en saadan Sammenhobning af løse Arbeidere ganske vist vil fremkalde vanskelige Forhold. Væsentlig er det jo ogsaa, at Politimesteren faar tilstrækkelig Understøttelse, og i den Henseende er det jo heldigt, at Politistyrken paa Landet nu forøges paa mangfoldige Steder, og at man opretter og organiserer Landpolitii. Det kan som sagt være til megen Nytte, men Hovedmand er dog Politimesteren, og den Bevidsthed hos de Bagabonderende eller dem, der grænde dertil, at der i den paagældende Jurisdiktion er en virksom Mand, der med Interesse søger at overholde de Bestemmelser, som skulle sikke Samfundet mod Uregelmæssigheder fra Bagabonders Side, den Omstændighed, at de vide, at han vil eftersøge dem, og den Kjendsgjerning, at han ogsaa i Reglen er heldig i sine Bestræbelser og ikke slipper dem, før han har faaet et Resultat deraf, bidrager efter min Mening, jeg tør sige mere end noget Andet, til at holde god Orden og Retsfærdighed i en Jurisdiktion; og jeg taler her tilbøielig af Erfaring, som jeg har høstet rigtignok for endel Aar tilbage. Jeg vil altsaa berolige mig dermed og vil for mit Vedkommende stemme mod Afstemningspunkterne Nr. 11 og 12, hvorimod jeg vil stemme for Nr. 13 og 14. Nr. 14 anser jeg naturligvis for at være fuldstændig nødvendig under disse Forhold, og skulde det mod min Forventning ske, at Loven paa et eller andet Tidspunkt kom til at foreligge med Optagelse af den nuværende § 24, vil jeg finde mig foranlediget til at stemme mod hele Loven.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for at tage Forslaget under Nr. 12 tilbage.

Ordføreren (Og en bøl): Medens jeg ikke

kan vige bort fra, hvad jeg udtalte før, nemlig at disse Dages Forhandlinger tilstrækkeligt have vist, at hos Flertallet af de ærede Medlemmer i Thinget, som have yttret sig, er den Overbevisning rodfæstet, at et Tilsyn med Bagabonder er nødvendigt — og denne min Opfattelse er bleven endnu mere bekræftet ved, hvad vi hørte af den sidste ærede Taler, saa kan jeg dog ikke være blind for, at der vistnok ligger andre Betragtninger bag ved, som maaske vilde gjøre de Herrers Udtalelse gennem en Stemmegivning tvivlsom, og dertil kommer endnu det Moment, som blev fremhævet af den sidste ærede Taler, idet han bestemt udtalte, at, skjøndt han billigede Udvalgets Forslag, vilde han dog ikke stemme derfor. Resultatet af en Afstemning over Udvalgets Forslag forekommer mig derfor at blive rent ud sagt falsk; det vilde kunne se ud som en Afstemning i Retning af, at Thingets Flertal ikke ønskede Bestemmelser om Tilsyn med Bagabonder. En saadan Afstemning kan Udvalget ikke ønske at fremkalde. Udvalget maa føle sig tilfreds med, hvad der er fremkommet under Forhandlingerne, og saa se Sagens videre Gang an, og jeg tillader mig derfor at tage Udvalgets Forslag tilbage.

Formanden: Den ærede Ordfører har saaledes taget Udvalgets Forslag under Nr. 12 tilbage; hvis Ingen optager det, vil det bortfalde. (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet.

J. Andersen: Jeg skylder mig selv ligeoverfor den ærede Ordfører at sige, at enten har jeg udtalt mig meget uheldig, eller ogsaa har han misforstaaet mig meget. Jeg har baade ved 1ste og 2den Behandling henstillet, om man ikke ogsaa skulde lovgive angaaende Indlændinge, nemlig ved en særlig Lov, i hvilket Fald jeg rigtignok mente, at man blev nødt til at tage Alle med og ikke indskrænke sig til nogen enkelt Klasse. Jeg har hver Gang tydelig fremhævet, at det vilde være uheldigt, naar en Mand skal, naar han tjener i en Egenkab og flytter fra en Jurisdiktion til en anden, føre Studsmaalsbog med sig, men naar han forandrer sin Bestilling, ikke skal behøve nogen saadan. Naar f. Ex. en Mand er Volskarl, skal han have Studsmaalsbog, men naar han antager Titel af Forvalter, behøver han ingen, uagtet det er den selvsamme Tjeneste, han udfører. Derfor har jeg sagt, at det vil være nødvendigt at tage Alle med, naar det skal gjøre Nytte, men jeg har ingenlunde udtalt, at jeg vilde være tilfreds med, at Bestemmelserne i denne